

Arrest

nr. 95 482 van 21 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. MAJD TEYMOURI en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Pashtun van etnische origine, bezit u de Afghaanse nationaliteit en bent u minderjarig. U bent afkomstig uit het dorp Daoudzai in het district Qarabagh van de provincie Kabul. De broer van uw vader was leider van een groep Hezb-e-Islami strijders. Een vijftal jaar geleden kwam hij samen met vijftien andere leden van zijn groep om het leven door een bomexplosie. Drie of vier jaar later kwamen de Hezb-e-Islami leden van de groep van uw oom naar uw vader en vroegen om zijn medewerking. Uw vader werkte op het kantoor van de procureur-generaal, eerst in Shakardara en later in Kabul. De Hezb-e-Islami leden wilden dat hij hen zou helpen in geval van problemen. Uw vader weigerde zich echter bij hen aan te sluiten. Ze kwamen regelmatig terug om uw vader te overreden hen te steunen maar zonder resultaat. Enkele maanden later, toen u in Kabul was

om medicijnen te kopen voor uw moeder, werd u opgebeld door een mededorpeling die u vroeg onmiddellijk terug te keren naar Daoudzai. Uw vader werd die dag op weg naar zijn werk in Bagh Raïs vermoord door onbekenden. Kort na de dood van uw vader kwamen de leden van de groep van uw oom opnieuw naar uw woning in Daoudzai, deze keer om u te zoeken. Ze wilden dat u zich zou aansluiten bij hun groep. De andere broer van uw vader deed echter telkens de deur open en zei dat u niet thuis was. Uw oom en moeder besloten daarop dat het beter was voor u om Afghanistan te verlaten. Uw oom kon een deel van de gronden van uw gezin verkopen aan de malek en de malek vond een smokkelaar die uw reis kon regelen. U hebt in de lente van 2011 Afghanistan verlaten. U hebt in Kabul het vliegtuig genomen naar Mashad (Iran). U was vervolgens nog ongeveer drie maanden onderweg voor u op 27 september 2011 asiel vroeg in België.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Uw vrees voor vervolging vanwege Hezb-e-Islami bij terugkeer naar Afghanistan steunt op het actieve lidmaatschap van uw oom bij Hezb-e-Islami. Uw verklaringen over het profiel van uw oom schieten echter tekort om er geloof aan te kunnen hechten. Zo kon u het CGVS op geen enkele manier uitleggen wat het verschil is tussen Hezb-e-Islami en de Taliban, hoewel u verklaarde dat uw oom bij beide 1 groeperingen actief was (CGVS, p.17). Bovendien kon u evenmin zeggen op welke manier uw oom de Taliban hielp en wat de link is tussen Hezb-e-Islami en de Taliban (CGVS, p.18).

Voorts wist u alleen te vertellen dat Hezb-e-Islami tegen de regering is en tegen de aanwezigheid van buitenlanders in Afghanistan (CGVS, p.17), wat wel zeer summier is. U kon vervolgens evenmin antwoorden wanneer werd gevraagd wie de commandanten zijn van Hezb-e-Islami (CGVS, p.17). Gevraagd van welke groep uw oom juist leider was, moest u het antwoord eveneens schuldig blijven, noch kon u vertellen uit hoeveel personen deze groep bestond (CGVS, p.17). Ten slotte kon u het CGVS geen enkel voorbeeld geven van operaties waarbij de groepering van uw oom was betrokken (CGVS, p.18). Voorts dient erop gewezen te worden dat de leden van de groepering van uw oom volgens uw verklaringen aan uw vader vroegen hen te steunen en hen in geval van problemen te helpen gezien zijn functie op het kantoor van de procureur-generaal (CGVS, p.16). Ook betreffende het profiel van uw vader wist u echter geenszins te overtuigen. Zo was het enige dat u kon vertellen over de activiteiten van uw vader dat hij op het kantoor van de procureur-generaal werkte in Shahr-e-Naw in Kabul en onderzoek deed naar misdaden (CGVS, p.8-9). U kon het CGVS echter niet vertellen wat uw vader heeft gestudeerd, noch welke functies hij had binnen het kantoor van de procureur-generaal (CGVS, p.8). Dit laatste is des te opmerkelijker daar u wel kon zeggen dat hij op een bepaald moment loonsopslag kreeg, zonder evenwel te kunnen uitleggen waarom (CGVS, p.9). Gevraagd of uw vader soms naar de rechtbank moest vanuit zijn functie, moest u het antwoord eveneens schuldig blijven (CGVS, p.9). Bovendien kon u geen enkele van zijn collega's bij naam noemen (CGVS, p.9). U wist wel dat Aloko de naam is van de procureur-generaal van Afghanistan en dat de vorige procureur-generaal uit zijn positie werd ontslagen, maar deze informatie hebt u opgevangen via de televisie (CGVS, p.9-10). Wanneer u dan de open vraag werd gesteld eender wat te vertellen over het werk van uw vader, kon u het CGVS evenmin overtuigen. U herhaalde louter enkel te weten dat hij in het kantoor van de procureur-generaal werkte op de afdeling onderzoek (CGVS, p.9). Wanneer u vervolgens werd gevraagd een voorbeeld te geven van een misdaad die uw vader moest onderzoeken, stelde u dat hij ooit naar Paktia is gegaan om een moord te onderzoeken (CGVS, p.9). Wie er werd vermoord in Paktia en waarom, kon u evenwel niet zeggen, noch kon u een ander voorbeeld geven van een zaak die uw vader moest onderzoeken (CGVS, p.9). U kon bovendien evenmin aangeven of uw vader zich in het kader van zijn werk nog naar andere plaatsen had begeven om er misdaden te onderzoeken (CGVS, p. 9). Ten slotte dient er nog op gewezen te worden dat u geen enkel (begin van) bewijs neerlegt aangaande de tewerkstelling van uw vader op het kantoor van de procureur-generaal (CGVS, p.23).

Aangezien u beweert dat uw vader op het kantoor van de procureur-generaal werkte sinds zolang u zich kan herinneren, zelfs al van voor uw geboorte (CGVS, p.8), mag redelijkerwijze van u verwacht worden dat u het Commissariaat-generaal, ondanks uw jeugdige leeftijd, ter zake meer concrete informatie zou kunnen verschaffen. Bovendien is het precies omwille van de bezigheden van uw oom en uw vader dat de Hezb-e-Islami uiteindelijk bij u terecht gekomen is. Gezien het gebrek aan concrete elementen over de beweerdde activiteiten van uw vader en uw oom, heeft het CGVS dan ook ernstige twijfels bij hun beweerdde profiel. .

Voorts legde u met betrekking tot de kern van uw asielrelaas een aantal bedenkelijke en tegenstrijdige verklaringen af die van aard zijn de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vluchtmotieven verder op de helling te zetten. Zo roept het vragen op dat de leden van de groepering

van uw oom, plots drie of vier jaar na zijn dood zouden opdagen en uw vader een jaar lang zouden proberen overtuigen om met hen samen te werken (CGVS, p.16 en 19). Men kan zich onder meer afvragen waarom ze zo lang zouden hebben gewacht contact te zoeken met uw vader als hij omwille van zijn functie bij de overheid dan toch zo interessant was voor de groep (CGVS, p.20). Gevraagd waarom ze pas 3-4 jaar na het overlijden van uw oom kwamen, kon u geen overtuigende uitleg geven, in tegendeel. U stelde dat de groep van uw oom gedurende de eerste jaren na zijn dood elders operatief was om nieuwe manschappen te rekruteren (CGVS, p.20). Gevraagd waar de Hezb-e-Islami groep dan ging rekruteren, antwoordde u evenwel dat ze in Qarabagh actief waren (CGVS, p.20). Gezien de groepering van uw oom nieuwe strijdkrachten nodig had en de leden van de groep in uw district rekruteerden, is het des te verwonderlijker dat ze niet eerder contact zouden hebben gezocht met uw vader.

Voorts legde u tegenstrijdige verklaringen af over het ogenblik waarop uw vader overleden zou zijn. Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal situeerde u het overlijden van uw vader in de **zomer van 1390, meer bepaald in de 5de maand van 1390 (juli-augustus 2011)**, waarna uw moeder een maand later, in de 6de maand van hetzelfde jaar, klacht indiende bij het districtshoofd om het nog uitstaande loon van uw vader uitgekeerd te krijgen (CGVS, p.10 en 13). Omdat de leden van de Hezb-e-Islami na uw vaders overlijden naar u op zoek waren om u te rekruteren, besloten uw moeder en uw oom dat u beter het land kon verlaten (CGVS, p.16). Op de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) verklaarde u echter manifest in strijd hiermee dat u uw land van herkomst op 28 juni 2011 verliet en dat uw vader ongeveer 4 maanden voor uw vertrek uit Afghanistan overleed (DVZ verslag dd. 16/02/2012, nr.11 en 34), wat zou betekenen dat hij reeds in **februari-maart 2011** vermoord werd.

Bovendien verklaarde u op een ander tijdstip tijdens het gehoor op het CGVS uw land verlaten te hebben in de lente van 1390 (CGVS, p.14), wat evenmin te rijmen valt met uw eerdere verklaringen als zou uw vader pas in de zomer van 1390 vermoord zijn en u vervolgens enige tijd later het land verliet.

Tevens liet u in de vragenlijst van het CGVS optekenen dat u de moord op uw vader vernam toen u op bezoek was bij uw zus (Vragenlijst CGVS dd. 20/02/2012, vraag 5, p.3), die in Kabul stad woont (CGCVS, p.11). Op het CGVS stelde u echter dat u op de hoogte werd gebracht van de dood van uw vader toen u in Kabul was om medicijnen te kopen voor uw moeder die aan diabetes lijdt (CGVS, p.16). Wanneer u werd gevraagd of u die dag nog iets anders was gaan doen in Kabul dan medicijnen kopen, antwoordde u ontkennend. Ook antwoordde u negatief wanneer u uitdrukkelijk werd gevraagd of u die dag nog mensen had ontmoet in Kabul die u kende of iemand een bezoek had gebracht in de hoofdstad (CGVS, p.21-22). Geconfronteerd met de vastgestelde tegenstrijdigheid, beperkte u er zich toe te ontkennen dat u bij de invulling van de vragenlijst had gezegd dat u de dag van de dood van uw vader bij uw zus op bezoek was en daar het nieuws had vernomen (CGVS, p.22). Nochtans werden de van u in de vragenlijst van het CGVS opgetekende verklaringen u voorgelezen in het Pashtou, waarna u het verslag ondertekende als zijnde in overeenstemming met uw verklaringen (Vragenlijst CGVS dd. 20/02/2012, p.4; CGVS, p.22). De door u geboden uitleg kan dan ook niet weerhouden worden als een afdoende verklaring voor de vastgestelde tegenstrijdigheid.

Voorts roept het vragen op dat de moord op uw vader niet in de Afghaanse media zou zijn verschenen (CGVS, p.23). Gelet op de door u beweerde functie van uw vader op het kantoor van de procureur-generaal en gezien de door u beschreven omstandigheden van zijn dood, mag immers redelijkerwijze verwacht worden dat zijn dood niet onopgemerkt voorbij zou zijn gegaan.

Dat geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde problemen met de Hezb-e-Islami vindt tot slot nog bevestiging in het feit dat er ook ernstige twijfels rijzen aangaande uw recent verblijf in Daoudzai in het district Qarabagh, waar u de door u aangehaalde feiten situeert. Zo bleek u niet op de hoogte te zijn van een zware nachtelijke brand op een markt in het district Qarabagh die ongeveer 3 maanden voor uw beweerd vertrek het leven kostte aan minstens één persoon en 27 winkels verwoestte (CGVS, p.7). Bovendien bleek u niet eens weet te hebben van de bouw van het nieuwe hoofdkwartier van de districtspolitie van Qarabagh in de loop van 2009 (CGVS, p.4). U verklaarde hier niet van op de hoogte te zijn en stelde daarentegen, in strijd met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat het hoofdkwartier van de politie van Qarabagh tot aan uw vertrek in de lente van 2011 in een oud gebouw naast het districtshuis van Qarabagh gevestigd was (CGVS, p.4-5 en 14; DVZ verslag dd. 16/02/2012, nr.34).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan geen geloof worden gehecht aan de profielen van uw oom en uw vader, de moord op uw vader en de door u aangehaalde pogingen van Hezb-e-Islami om u te rekruteren, zodat u ter zake noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van

de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan wordt de status van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet toegekend omwille van de algemene veiligheidssituatie in hun regio van herkomst. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan dient in uw geval de veiligheidssituatie in de provincie Kabul, meer bepaald in het district Qarabagh, te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA "Veiligheidssituatie in Centraal Afghanistan (Bamyan, Daykundi, Kabul, Kapisa, Panjshir, Parwan, Logar, Wardak)" dd. 14.10.2011) blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan regionaal nog steeds erg verschillend is. Het gewapend conflict woedt het meest intens in het zuiden, het oosten en in het zuidoosten van het land. Er wordt een uitbreiding van de activiteiten van de anti-regeringselementen (AGE) naar andere regio's in Afghanistan vastgesteld.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat ANSO in 2010 meldt dat de activiteit van AGE's in de provincie Kabul verwaarloosbaar is ten opzichte van andere gebieden in het land. AGE's zouden hun focus van de provincie hebben weggenomen en hun strategieën op andere regio's hebben gericht. In het eerste kwartaal van 2011 beschouwt ANSO de provincie dan ook als een met lage onveiligheid, behalve voor enkele districten waar een strategische weg doorheen loopt en die als Pashtundistricten kunnen worden beschouwd. Voor Qarabagh wordt echter geen melding gemaakt van noemenswaardige incidenten.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt er ook rekening gehouden met het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 17 december 2010. De graad van conflict-gerelateerd geweld en de eraan verbonden risico's voor Afghaanse burgers werd door het UNHCR onderzocht aan de hand van verschillende cumulatieve indicatoren. Het UNHCR beoordeelt de veiligheidssituatie in het licht van volgende indicatoren: (i) de verslechterde veiligheidssituatie in bepaalde delen van Afghanistan; (ii) de toename van het aantal burgerslachtoffers; en (iii) de belangrijke bevolkingsverplaatsingen. Rekening houdend met die indicatoren besluit het UNHCR dat de situatie in de provincies Helmand, Kandahar, Kunar en delen van Ghazni en Khost gekenmerkt wordt als een situatie van veralgemeend geweld. Volgens het UNHCR hebben Afghaanse asielzoekers uit bovenvermelde regio's mogelijks nood aan internationale bescherming. Bijkomend en rekening houdend met het volatiele karakter van het gewapend conflict, adviseert het UNHCR dat de asielaanvragen van Afghanen die claimen andere regio's te ontvluchten omwille van het veralgemeend geweld, nauwgezet onderzocht zouden worden in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over diens vroegere verblijfplaats. Verder wijst het UNHCR erop dat andere provincies als Uruzgan, Zabul, Paktika, Nangarhar, Badghis, Paktya, Wardak en Kunduz ook geconfronteerd worden met fluctuerende veiligheidsincidenten. Het UNHCR heeft in deze richtlijnen niet geadviseerd om voortgaande op een analyse van de veiligheidssituatie aan Afghanen afkomstig van de provincie Kabul een complementaire vorm van bescherming te bieden.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in het district Qarabagh in de provincie Kabul, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien bovenvermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in het district Qarabagh actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in het district Qarabagh van de provincie Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten zijn niet van dien aard de geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen. Betreffende uw taskara en de klacht die uw moeder een maand na de dood van uw vader heeft neergelegd bij het districtshoofd, dient opgemerkt te worden dat blijkens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd, Afghaanse documenten zeer weinig waarde hebben gezien de hoge graad van corruptie in Afghanistan. Veel vervalste Afghaanse documenten zijn ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben bijgevolg slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas en de identiteit en herkomst van een Afghaanse asielzoeker. De door uw moeder bij het districtshoofd neergelegde klacht betreft bovendien een kopie, zodat er in casu geen bewijswaarde aan kan worden gehecht. Wat betreft ten slotte de Operational Guidance Note Afghanistan, opgesteld door de UK Border Agency (dd. 20/02/2012) en neergelegd door uw advocaat, dient erop gewezen te worden dat het gaat om een algemeen rapport over de behandeling van dossiers van Afghaanse

vluchtelingen. Het rapport is echter niet van dien aard het bedrieglijke karakter van uw individuele asielrelaas te herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 48, 49, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), artikel 1, A, (2) van de internationale conventie op het statuut van de vluchtelingen van 28 juli 1951, artikel 1, A, (2) van het Protocol op het statuut van de vluchtelingen van 31 januari 1967, de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker merkt op dat hij nooit verklaard heeft dat zijn vader en hijzelf ooit lid zouden zijn geweest van Hezb-e-Islami. Zijn oom, die hier wel lid van was, is vier of vijf jaar geleden overleden en verzoeker was toen een kind van ongeveer elf jaar. Het is dan ook zeer normaal dat hij geen informatie heeft over de functie van zijn oom binnen de Hezb-e-Islami. Bovendien had hij geen nauw contact met deze oom, juist omwille van diens activiteiten. Dat verzoeker ook omtrent het werk van zijn vader niet veel weet, komt doordat zijn vader niet veel sprak over zijn werk. Verzoekers vader werkte voor de overheid en wou vermijden dat zijn gezin hierdoor in gevaar zou komen, aangezien verzoekers oom actief was bij Hezb-e-Islami. In de Afghaanse context is het niet ondenkbaar dat de gezinsleden van verzoekers vader wel degelijk gevaar liepen, omwille van het conflict tussen de Hezb-e-Islami en de autoriteiten. Verzoeker wijst er tevens op dat hij een gewone Afghaanse minderjarige is en dat niet elke Afghaanse burger voldoende kennis heeft over de gebeurtenissen en de commandanten. Op de vraag waarom de groepering van verzoekers oom drie à vier jaar heeft gewacht met het aanspreken van zijn vader antwoordt verzoeker dat zij gedurende de eerste jaren na de dood van zijn oom elders in Qarabagh operatief was om nieuwe manschappen te rekruteren. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen acht dit antwoord onvoldoende, maar laat na te verklaren waarom het antwoord onvoldoende zou zijn. De aanslag waarbij verzoekers oom en veel andere leden omkwamen was een groot verlies voor de groep en zij hadden tijd nodig om de schade te herstellen. Indien de groep zo sterk zou zijn als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beweert, zou het betekenen dat Hezb-e-Islami effectief veel macht heeft in Qarabagh. Aldus klopt de stelling van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat Qarabagh veilig is, waardoor de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd aan verzoeker, niet en spreekt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zichzelf tegen. De tegenstrijdigheid omtrent het tijdstip van overlijden ligt volgens verzoeker aan een verkeerde vertaling. Verzoekers vader werd vier maanden voor zijn vertrek uit Afghanistan vermoord en dit in de zomer van 2011. Waar verzoeker voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat hij in Kabul op bezoek was bij zijn zus, terwijl hij voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde dat hij in Kabul was om medicijnen te kopen voor zijn moeder die aan diabetes lijdt, stelt verzoeker dat hij vergeten was te vermelden dat hij even is langs geweest bij zijn zus toen hij in Kabul was om medicijnen te kopen. Verzoeker meent dat deze tegenstrijdigheid de kern van zijn asielrelaas niet raakt. Wat de subsidiaire bescherming betreft, wenst verzoeker op te merken dat zijn raadsman bij het verhoor door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen rapporten heeft neergelegd met betrekking tot de actuele situatie in Afghanistan in het algemeen en die in de provincie Kabul in het bijzonder. Hieruit blijkt dat, in tegenstelling tot wat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beweert, de situatie in Kabul verre van veilig is en men kan er bijgevolg niet van uitgaan dat Afghaanse burgers zonder problemen kunnen worden teruggestuurd naar Kabul. De commissaris-generaal heeft in de bestreden beslissing geen rekening gehouden met deze rapporten en baseert zich op een verouderd rapport.

2.2. Verzoeker legt ter terechtzitting volgende stukken neer: een beroepskaart, een identiteitskaart voor gespecialiseerd personeel van het Parket-Generaal, een personeelskaart van het Parket-Generaal en een certificaat.

2.3. De Raad kan geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Volgens verzoekers verklaringen werd zijn vader aangesproken door de groepering van zijn oom om hen te steunen in geval van problemen, aangezien hij werkzaam was op het kantoor van de procureur-generaal (stuk 5, gehoorverslag, p. 16). Verzoeker weet echter niet wat zijn vader gestudeerd heeft, noch welke functie hij precies uitoefende op het kantoor van de procureur-generaal (stuk 5, gehoorverslag, p. 8). Verzoeker stelt dat zijn vader een loonsopslag kreeg, maar kan niet uitleggen waarom en stelt slechts dat zijn moeder hem vertelde dat zijn vader een hogere rang had gekregen (stuk 5, gehoorverslag, p. 9). Daarnaast weet verzoeker niet of zijn vader soms naar de rechtbank moest voor zijn job (stuk 5, gehoorverslag, p. 9). Op de vraag naar een voorbeeld van een zaak die zijn vader moest onderzoeken kan verzoeker slechts vertellen dat hij ooit naar Paktika is gegaan, zonder verdere details te kunnen geven, en stelt hij verder niet te weten of zijn vader nog andere keren ergens onderzoek moest gaan voeren (stuk 5, gehoorverslag, p. 9). Verzoeker kent bovendien geen namen van collega's van zijn vader. Verzoeker verklaart enkel dat de naam van de procureur-generaal Aloko is, maar stelt deze informatie in het nieuws te hebben opgevangen (stuk 5, gehoorverslag, p. 9-10). In de mate dat verzoeker betoogt dat het niet onlogisch is dat hij niet veel weet over de functie van zijn vader omdat deze niet veel sprak over zijn werk om zijn familie te beschermen, is de Raad van oordeel dat redelijkerwijs wel degelijk kan verwacht worden dat hij desbetreffend concretere informatie heeft. Verzoeker gaf immers duidelijk te kennen dat zijn problemen te maken hebben met het werk van zijn vader (stuk 5, gehoorverslag, p. 16). Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoeker, omtrent het beroep van zijn vader een dermate oppervlakkige en gebrekkige kennis aan de dag legt. Het betoog dat zijn vader ter bescherming van het gezin niet veel vertelde over zijn werk, kan niet overtuigen. Het is de Raad ook niet duidelijk op welke wijze het feit dat verzoekers vader niet over zijn werk sprak zijn gezin zou kunnen beschermen. Zelfs van een persoon met een jeugdige leeftijd kan worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met zijn directe en persoonlijke leefwereld. Gelet op verzoekers gebrekkige kennis maakt hij niet aannemelijk dat zijn vader daadwerkelijk voor de Afghaanse overheid zou hebben gewerkt en ten gevolge hiervan aangesproken zou zijn geweest door de groepering van verzoekers oom. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan verzoekers problemen die hier rechtstreeks uit zouden voortvloeien.

Verzoeker legt bovendien tegenstrijdige verklaringen af omtrent het ogenblik waarop zijn vader overleden zou zijn. Zo stelt hij op de Dienst Vreemdelingenzaken dat zijn vader ongeveer vier maanden voor verzoekers vertrek op 28 juni 2011 vermoord werd (stuk 14, verklaring, vraag 11 en 34). Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaart verzoeker echter dat zijn vader overleed in de vijfde maand van het jaar 1390, wat overeenkomt met juli-augustus 2011, en dat zijn moeder een maand later, in de zesde maand een klacht indiende (stuk 5, gehoorverslag, p. 10 en 13). Bovendien verklaart verzoeker tijdens het gehoor te zijn vertrokken in de lente (stuk 5, gehoorverslag, p. 14). Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift aanvoert *“Verzoekers vader werd 4 maanden voor zijn vertrek uit Afghanistan vermoord en dit in de zomer van 2011”* is het de Raad gelet op de gebruikte zinsconstructie niet duidelijk of verzoeker wenst aan te geven dat zijn vader werd vermoord in de zomer van 2011 of dat hij uit Afghanistan in de zomer van 2011 is vertrokken. Hoe dan ook slaagt verzoeker in geen van beide gevallen erin de vastgestelde tegenstrijdigheid te weerleggen. Verzoeker legt tevens tegenstrijdige verklaringen af omtrent zijn aanwezigheid in Kabul op het moment dat hij de moord op zijn vader vernam. Zo stelde hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij op bezoek was bij zijn zus (stuk 14, vragenlijst, vraag 5, p. 3), terwijl hij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde dat hij zich in Kabul bevond om medicijnen te kopen voor zijn moeder die aan diabetes lijdt (stuk 5, gehoorverslag, p. 16). Wanneer verzoeker met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd ontkende hij gezegd te hebben gezegd dat hij bij zijn zus op bezoek was (stuk 5, gehoorverslag, p. 22). De thans door verzoeker gegeven uitleg dat hij gewoonweg vergeten was dat hij even was langsgeweest bij zijn zus toen hij in Kabul was om medicijnen te kopen, is niet bij machte om de vastgestelde tegenstrijdigheid te weerleggen of te verklaren. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker meermaals de kans werd gegeven om zich een dergelijk gegeven te herinneren. Het volgende werd opgetekend: *“Heb je die dag behalve medicijnen kopen, nog iets anders gedaan in Kabul? Neen Heb je die dag mensen ontmoet in Kabul die je kende? Neen Heb je die dag iemand bezocht in Kabul? Neen”* (stuk 5, gehoorverslag, p. 21, 22)(eigen onderlijning). Wanneer verzoeker vervolgens met zijn verklaringen die hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken heeft afgelegd geconfronteerd wordt, stelt hij zelfs nooit te hebben verklaard dat hij zich bij zijn zus in Kabul bevond (stuk 5, gehoorverslag, p. 22). Het feit dat verzoeker zich dit nu toch herinnert en aanvoert dit te zijn vergeten op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan voormelde tegenstrijdigheid dan ook niet weerleggen of verklaren. Deze tegenstrijdigheid doet wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas. Het ogenblik waarop iemand verneemt dat zijn of haar vader werd vermoord is een dermate ingrijpend moment in het leven, waardoor kan worden

verwacht dat verzoeker nog precies weet waar hij zich bevond op het ogenblik dat hij de moord op zijn vader vernam. Door het feit dat verzoeker er niet in slaagt desbetreffend coherente verklaringen af te leggen, wordt de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas mede ondermijnd.

2.4. Wat de door verzoeker neergelegde documenten betreft, stelt de Raad vast dat het allen fotokopieën zijn. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan echter geen bewijswaarde worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Overigens blijkt uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier dat veel Afghaanse (identiteits-)documenten gemakkelijk op niet-reguliere wijze te verkrijgen zijn, zelfs buiten Afghanistan. Veel valse documenten zijn zelfs na gedegen onderzoek door specialisten niet van authentieke te onderscheiden. De waarde van Afghaanse documenten is hoe dan ook relatief. Overigens beschikken documenten slechts over een ondersteunende bewijswaarde, namelijk in die mate dat zij door geloofwaardige verklaringen worden vergezeld. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving van het relaas worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben. De door verzoeker ter terechtzitting neergelegde documenten inzake het beroep en studies van zijn vader ontberen dan ook enige bewijswaarde.

2.5. In de mate dat verzoeker zich voor zijn vraag tot subsidiaire bescherming op zijn asielrelaas steunt, dient te worden opgemerkt dat uit wat voorafgaat blijkt dat dit relaas niet geloofwaardig is. Bijgevolg maakt verzoeker ook niet aannemelijk dat hij om de redenen die hij in zijn asielaanvraag aanhaalt een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Immers, artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, *in casu* Afghanistan, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Uit de stukken die de verwerende partij ter terechtzitting heeft neergelegd, blijkt dat er in de provincie Kabul sinds 2009 een duidelijke verbetering van de veiligheidssituatie heeft plaatsgevonden, behalve in het district Surobi en dat de provincie in het eerste kwartaal van 2011 als een met een lage onveiligheid wordt beschouwd. Volgens de eerste ANSO-quarterly van 2012 hebben er zich in de eerste drie maanden van 2012 slechts twee door AGE's (Anti- Government Elements) geïnitieerde incidenten voorgedaan. Uit voormelde informatie blijkt dat er op dit ogenblik in de provincie Kabul geen gewapend conflict aan de gang is in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet (SRB Afghanistan, Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel I: Beschrijving van het conflict, 15 juni 2012; SRB Afghanistan, Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel II: Regionale Analyse, 11 juli 2012, 7-9). De Raad stelt dan ook vast dat er voor burgers in het district Qarabagh in de provincie Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict zodat er actueel voor burgers uit Qarabagh geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Waar verzoeker ter beoordeling van de veiligheidssituatie verwijst naar een document "*Home Office UK Border Agency, Operational Guidance Note Afghanistan*" dat hij reeds neerlegde op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, stelt de Raad vast dat uit deze informatie op generlei wijze blijkt dat Afghaanse asielzoekers uit het district Qarabagh, in de provincie Kabul in Afghanistan een reëel risico op ernstige schade lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.6. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig januari tweeduizend dertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF